

Surutyöskentely päiväkodissa

Ajankohta: Pyhäinpäivän läheisyys, loka-marraskuu

Missä: Lapsen oma pieni ja tuttu ryhmä. Eskariryhmässä tai muuten sanavalmiissa ryhmässä omankin ryhmän voi puolittaa.

Millainen: Yleissivistävän opetuksen tuokio

Ennen tuokiota työntekijä perehtyy ryhmänsä uskontoihin ja kulttuureihin etenkin kyselemällä kuinka vanhemmat sanoittavat lapselleen kuolemaa, hautajaisia ja kuoleman jälkeistä elämää.

Tuokion aluksi voi katsoa esimerkiksi Espoon kaupungin uskontokalenterista mitä juhlia eri uskonnoilla on siihen aikaan. Keskustelua Pyhäinpäivästä, miten sitä voidaan viettää: kynttilän vienti hautausmaalle, kuolleen rakkaan kuvan luo kynttilän sytytys, muistelu, valokuvien katselu tms.

Sydän loru, Kirkkomuskari s. 42. Lorun voi tehdä kaikuna. Siihen voi myös keksiä liikkeitä ja muokata sanoja paremmin tilanteeseen sopivaksi ja ottaa vain muutaman säkeen.

Kuolema-kertomus, Lattiakuvat s. 103. Kertomuksessa kerrotaan isoisästäni Juliuksesta ja hänen elämänvaiheista. Samalla lattialle rakentuu yhdessä ryhmän kanssa lattiakuvakertomus.

Kertomuksen kuluessa ja/tai sen jälkeen annetaan tilaa lasten pohdinnoille ja kysymyksille. Kertomuksen kuluessa voi laulaa tai kuunnella teemaan sopivaa musiikkia tai laulun. Mukaan voi ottaa esimerkiksi sifonkihuiveja ja eläytyä niiden kanssa tanssien musiikkiin. Rukoukset jätetään pois.

Kertomuksen kuluessa voi kysyä Juliuksen kasteen kohdassa, että onko jokin muukin kastettu? Ja kertoa, että kristityt saavat usein nimensä kasteen yhteydessä. Voi kertoa myös, että eri uskonnoissa on erilaisia tapoja antaa nimi. Niistä voi myös keskustella.

Juliuksen kuoleman yhteydessä voi kertoa kuinka kristityt viettävät hautajaisia ja voi myös keskustella minkälaisia tapoja on muissa uskonnoissa, kun ihminen kuolee. Kertomuksen loputtuakin keskustelua, kysymyksiä ja pohdintaa on paljon. Sille on hyvä antaa aikaa.